

عنوان مقاله:

اصول اندیشه سیاسی قرآنی امام خمینی

محل انتشار:

فصلنامه سپهر سیاست، دوره 7، شماره 25 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

آرش دانش مهر - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم سیاسی، دانشگاه آیتالله بروجردی، بروجرد، ایران

رضا رضانی - استادیار، گروه معارف، دانشگاه آیتالله بروجردی، بروجرد، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، بررسی اصول اندیشه‌ی سیاسی امام خمینی می‌باشد. روش پژوهش توصیفی-تحلیلی بوده و یافته‌ها نشان داد، در اندیشه‌ی سیاسی امام خمینی سیاست و هرگونه تلاش سیاسی به دو بخش الهی و غیرالهی تقسیم شده است. وی معتقد است که اگر تلاش مدیران، رهبران و برنامه‌ریزان امور اجتماعی و اصلاح‌طلبان و تحول‌خواهان در جهت صلاح، معنویت و مصالح مردم باشد، سیاست الهی نام دارد. این همان مفهومی است که درباره‌ی اهل بیت به کار رفته است، و اگر چنین نباشد سیاست شیطانی است. امام خمینی با اینکه در برخی از سخنان خود تصریح دارد که اساساً هدف اصلی انبیاء مسأله‌ی حکومت نبوده است و آنان برای تربیت و تزکیه‌ی اخلاقی و روحی انسان‌ها مبعوث شده‌اند، اما، مقوله‌ی مدیریت اجتماعی و نظم سیاسی جوامع بشری را تا آنجا جدی و اجتناب‌ناپذیر می‌شناسد که قرآن را به عنوان مجموعه معرفت‌ها و برنامه‌های معنوی و تربیتی انسان، کتاب حکومت دانست. وی بر این باور است که نسبت اجتماعیات قرآن با آیات عبادی آن از نسبت صد به یک هم بیشتر است. امام خمینی که قرآن را کتاب قانون می‌شمارد، تقاضای تشکیل دولت را در طبیعت تعالیم قرآن نهفته می‌داند و براساس تعالیم قرآنی به ضرورت تشکیل نظام سیاسی و نظم اجتماعی جهت رشد معرفتی و تکامل معنوی انسان‌ها باور دارد.

کلمات کلیدی:

امام خمینی، اندیشه سیاسی، قرآن، سیاست، نظام سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1141723>

